

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Utrecht, van 31 mei 2011 in zaken nrs. 10/34857 en 10/34860 in het
geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister).

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 februari 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 6 oktober 2010 heeft de minister van Justitie het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 31 mei 2011, verzonden op 1 juni 2011, heeft de rechtbank, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 juni 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister, thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. Hetgeen de vreemdeling als grieven I, II, VI en VII heeft aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000, met dat oordeel volstaan.

2.3. Ingevolge artikel 8, eerste lid, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), voor zover thans van belang, heeft een ieder recht op respect voor zijn familie- en gezinsleven.

Ingevolge het tweede lid van dit artikel is geen inmenging van enig openbaar gezag toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

Ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000, voor zover thans van belang, wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan.

Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14, worden afgewezen, indien de desbetreffende vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel, waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd (hierna: mvv-vereiste).

Ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder g, wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14, niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv, indien het een vreemdeling betreft die behoort tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie.

Ingevolge artikel 3.71, tweede lid, aanhef en onder l, van het Vreemdelingenbesluit 2000 is op grond van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder g, van het mvv-vereiste vrijgesteld een vreemdeling van wie uitzetting in strijd met artikel 8 van het EVRM zou zijn.

2.4. De minister heeft het door de vreemdeling tegen het besluit van 29 februari 2008 gemaakte bezwaar eerder, bij besluit van 30 december 2009, ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 31 augustus 2010 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit wegens strijd met artikel 7:12, eerste lid, van de Awb vernietigd en de minister opgedragen een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar te nemen met inachtneming van hetgeen in die uitspraak is overwogen. Daartoe heeft deze rechtbank overwogen dat, kort samengevat, de minister bij de belangenafweging in het kader van artikel 8 van het EVRM het belang van de in Nederland gevestigde minderjarige kinderen van de vreemdeling (hierna: de kinderen) bij diens aanwezigheid niet heeft gezien.

2.5. In grief III klaagt de vreemdeling dat de rechtbank, nu zij heeft geoordeeld dat de minister in het besluit van 6 oktober 2010 de belangen van de kinderen wederom niet op een juiste wijze in de belangenafweging in het kader van artikel 8 van het EVRM heeft betrokken, ten onrechte daarin geen aanleiding heeft gezien dat besluit te vernietigen. De rechtbank heeft daartoe, volgens de vreemdeling, ten onrechte redengevend geacht dat de minister, gelet op de specifieke omstandigheden van het geval, aan het belang van de Nederlandse overheid bij het voeren van een restrictief toelatingsbeleid meer gewicht heeft kunnen toekennen dan aan het belang van de vreemdeling bij het uitoefenen van zijn gezinsleven in Nederland.

2.5.1. In hoger beroep is niet bestreden dat tussen de vreemdeling en de kinderen familie- en gezinsleven bestaat in de zin van artikel 8, eerste lid, van het EVRM. Evenmin is in hoger beroep bestreden dat zich geen inmenging in het recht op eerbiediging van het familie- en gezinsleven voordoet, nu de minister met de weigering hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, de vreemdeling geen verblijfstitel heeft ontnomen die hem tot het uitoefenen van het familie- en gezinsleven in Nederland in staat stelde.

2.5.2. Niettemin kunnen zich zodanige feiten en omstandigheden voordoen dat uit het recht op eerbiediging van het familie- en gezinsleven een positieve verplichting voor de Nederlandse staat voortvloeit om de vreemdeling verblijf hier te lande toe te staan. Volgens vaste jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) (onder meer de beslissing van 18 maart 2003 in zaak nr. 59186/00, T.I. en W.S. Ebrahim tegen Nederland, www.echr.coe.int) en van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 1 september 2009 in zaak nr. 200901415/1/V1, www.raadvanstate.nl) dient een lidstaat bij beantwoording van de vraag of artikel 8 van het EVRM in een bepaald geval de positieve verplichting met zich brengt een vreemdeling in staat te stellen het familie- en gezinsleven in die lidstaat uit te oefenen, een "fair balance" te vinden tussen enerzijds de belangen van het betrokken individu en anderzijds het betrokken algemeen belang van die lidstaat. Bij deze afweging komt de lidstaat een zekere beoordelingsruimte toe.

2.5.3. De rechter dient te beoordelen of de minister alle relevante feiten en omstandigheden in zijn belangenafweging heeft betrokken en, indien dit het geval is, of de minister zich, gelet op de "fair balance" die dient te worden gevonden tussen enerzijds het belang van de vreemdeling bij de uitoefening van het familie- en gezinsleven hier te lande en anderzijds het algemeen belang van de Nederlandse samenleving bij het voeren van een restrictief toelatingsbeleid, zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat op hem geen positieve verplichting rust om de vreemdeling verblijf in Nederland toe te staan.

2.5.4. Volgens paragraaf B2/10.2.3.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000, voor zover thans van belang, dienen, in geval van gezinsleven met in Nederland gevestigde kinderen, in ieder geval (tevens) de volgende belangen in voormelde afweging te worden betrokken:

- de nationaliteit van het in Nederland gevestigde kind;
- de leeftijd van het in Nederland gevestigde kind;
- de bijzondere omstandigheden van het in Nederland gevestigde kind;
- de bijdrage die de vreemdeling levert in de kosten voor, en opvoeding van de kinderen;
- de gezagsverhouding;
- de frequentie en regelmaat van het contact met het kind;
- het belang van het kind bij de aanwezigheid van de vreemdeling;
- de pogingen van de vreemdeling om aan het gezinsleven met zijn kind invulling te gaan geven.

2.5.5. De vreemdeling betoogt terecht dat, nu de rechtbank – in hoger beroep onbestreden – heeft geoordeeld dat de minister niet heeft voldaan aan de opdracht die hem bij uitspraak van 31 augustus 2010 is gegeven en in het besluit van 6 oktober 2010 de belangen van de kinderen wederom niet op een juiste wijze in zijn belangenafweging heeft betrokken, de minister reeds daarom onvoldoende heeft gemotiveerd waarom artikel 8 van het EVRM geen positieve verplichting met zich brengt de vreemdeling vrij te stellen van het mvv-vereiste. Gelet hierop, heeft de rechtbank ten onrechte geen aanleiding gezien het besluit van 6 oktober 2010 te vernietigen.

2.5.6. De grief slaagt.

2.6. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. Hetgeen voor het overige is aangevoerd heeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 6 oktober 2010 van de minister van Justitie alsnog gegrond worden verklaard en dat besluit wegens strijd met artikel 7:12, eerste lid, van de Awb worden vernietigd.

2.7. De minister voor Immigratie, Integratie en Asiel dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 31 mei 2011 in zaak nr. 10/34857;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de minister van Justitie van 6 oktober 2010, kenmerk 0311-03-0052;
- V. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1529,50 (zegge: vijftienhonderdennegentwintig euro en vijftig cent), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 56.99.94.977) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald;
- VI. gelast dat de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel aan de vreemdeling het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 377,00 (zegge: driehonderdzevenenzeventig euro) voor de behandeling van het beroep en het hoger beroep vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. G. van der Wiel en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. J. Oudeboon-van Rooij, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

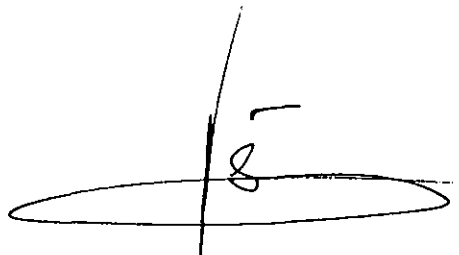
w.g. Oudeboon-van Rooij
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 juli 2012

487.

Verzonden: 3 juli 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink. It features a large, horizontal oval loop. A vertical line descends from the top of the loop, passing through its center. To the right of the vertical line, there is a small, stylized mark that resembles a lowercase 's' or a cursive flourish.

mr. H.H.C. Visser